

ved Esbjerg—Fanø Færgeriet. Jeg maa her gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den sidste Takstforhøjelse, som for nylig er traadt i Kraft ved dette Færgeri, er foranlediget ved de store Udgifter til Vedligeholdelse af Sejløbet, der, som det fremgaar af Bemærkningerne til Finansloven for 1919—20, skal afholdes af Færgeriets Driftsindtægter, og at der om Takstforhøjelsen forinden er ført mundtlige Forhandlinger af Postvæsenet baade med Esbjerg Byraad, Nordby Sogneraad og Ribe Amtsraad, hvis Repræsentanter alle har tiltraadt Forhøjelsen i den Form, hvori den er gennemført. Jeg synes derfor ikke, det ærede Medlem paa dette Punkt har noget at beklage sig over. Muligheden for at faa indført særlige Søndagstakster har ogsaa været overvejet; men det kan man ikke saa godt gøre, i alt Fald ikke med det nuværende Materiale, og de Erfaringer, Statsbanerne har indhøstet ved de billige Søndagstog, frister ikke til at overføre dette paa Færgeriforholdene.

Jeg vil derefter vende mig til det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen. Han udtalte om Statsbanernes Administration, at den i Befolkningens Bevidsthed staar som en Administrationens Jungle, uigennemtrængelig, uudgrundelig, hemmelighedsfuld, og jeg kunde fristes til at blive i Billedet og sige: grufuld. Dette er en meget drastisk og skarp Kritik af Statsbanernes Administration. Det synes mig, at det ærede Medlem uden Anvendelse af saa skarpe Udtryk havde kunnet give sine Følelser for Statsbaneadministrationen Luft. Selv om der i Befolkningen er Utilfredshed med Statsbanernes Administration — og det bliver der selvfølgelig let paa en Tid, da Taksterne er blevet forhøjet saa stærkt som sket er, uden at det derved er lykkedes at tilvejebringe et rimeligt Forhold mellem Indtægt og Udgifter — tror jeg dog ikke, at en saa skarp Kritik billiges af den store Del af Befolkningen, og navnlig billiges den neppe af den Del af Befolkningen, som særlig har Forudsætninger for at kunne bedømme en Administration i saa stor Stil og af saa søregen Beskaffenhed som den, der her er Tale om. Det sete afhænger altid i nogen Maade af Øjnene, der ser.

Naar det ærede Medlem som Støtte for sine Angreb paa denne Administration paaberaaber sig praktiske og kyndige Jernbanemænds Opfattelse, vilde det ved Bedømmelsen af Vægten af dette Argument være naturligt at spørge, hvem disse praktiske og kyndige Jernbanemænd er. Det skal jeg ikke gøre, men jeg vil tro, at hvis

jeg fik Svar paa det Spørgsmaal, vilde man faa at se, at disse Jernbanemænd er anbragte et eller andet Sted ude i Lokaldriften, antagelig er det praktiske, dygtige og kyndige Mænd hver paa sit Omraade, men Mænd, der dog neppe er i Stand til med den fornødne Kyndighed, ej heller med den fornødne Myndighed, at udøve en saa skarp Kritik af disse Forhold som den, det ærede Medlem her fremførte. Det er ikke noget ualmindeligt, at underordnede, selv om de sidder i betroede Stillinger, kan fremføre en skarp Kritik af Hovedledelsen; det er noget, man ikke alene finder indenfor Statsbaneadministrationen, men ogsaa indenfor private Virksomheder.

Nu kunde det selvfølgelig ikke falde mig ind at bestride, at der baade her og der er meget, som er uheldigt og upraktisk, og som bør rettes; thi jo større en Administration er, des mere udsat er man ogsaa for sligt. Men det er bl. a. for at undersøge disse Forhold, at der for nylig er nedsat det Statsbaneudvalg, jeg allerede har omtalt; og jeg maa maaske bemærke overfor det ærede Medlem Hr. Brorsen, der ønskede, at dette Statsbaneudvalg skulde udføre et meget energisk Arbejde, at det skulde dele sig i Underudvalg og rejse Landet rundt og undersøge Arbejdet og Arbejdsmetoden paa de forskellige Steder, at dette baade sker og vil ske. Men selv om der er meget at rette, er der alligevel et langt Spring til at sige, at hele Ordningen skulde være fejlet.

Jeg skal ikke i denne sene Nattetime komme ind paa en detailleret Udredning af Statsbanernes nuværende Organisation, der hviler paa Loven af 10. Maj 1915; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen gaar ud fra en forkert Forudsætning, naar han siger, at man ved den nye Ordning i Stedet for en Simplificering, som var Formaålet, opnaaede det modsatte, nemlig at faa indsat et nyt Led, Distriktet, der efter hans Mening kun virker som et Omsvøbsdepartement, fordi det ikke har tilstrækkelig Myndighed og derfor kun er blevet en Station paa Vejen til Generaldirektoratet, hvor selv de ubetydeligste Sager skulde ind til Afgørelse.

Dette er ikke rigtigt. Distriktet træder i Stedet for de tidligere Kredse, saa det er i Virkeligheden ikke noget nyt. Da Distrikterne oprettedes, blev den gamle Kredsordning ophævet. Efter den gamle Kredsordning var der 5 Kredse: 5 Banekredse, 5 Trafikkredse og 5 Maskinkredse, der hver for sig sorterede under den tilsvarende Afdeling i Generaldirektoratet; og der var